

โลกนี้มีการบอกของใหม่ ๆ
หนังสืออ่านช่วยเรา เพื่อนอ่านเรื่อง

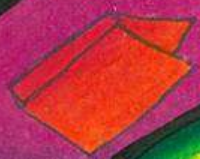
บ

เ-อ

ตลาดนัดคนแดน

ห้องสมุด

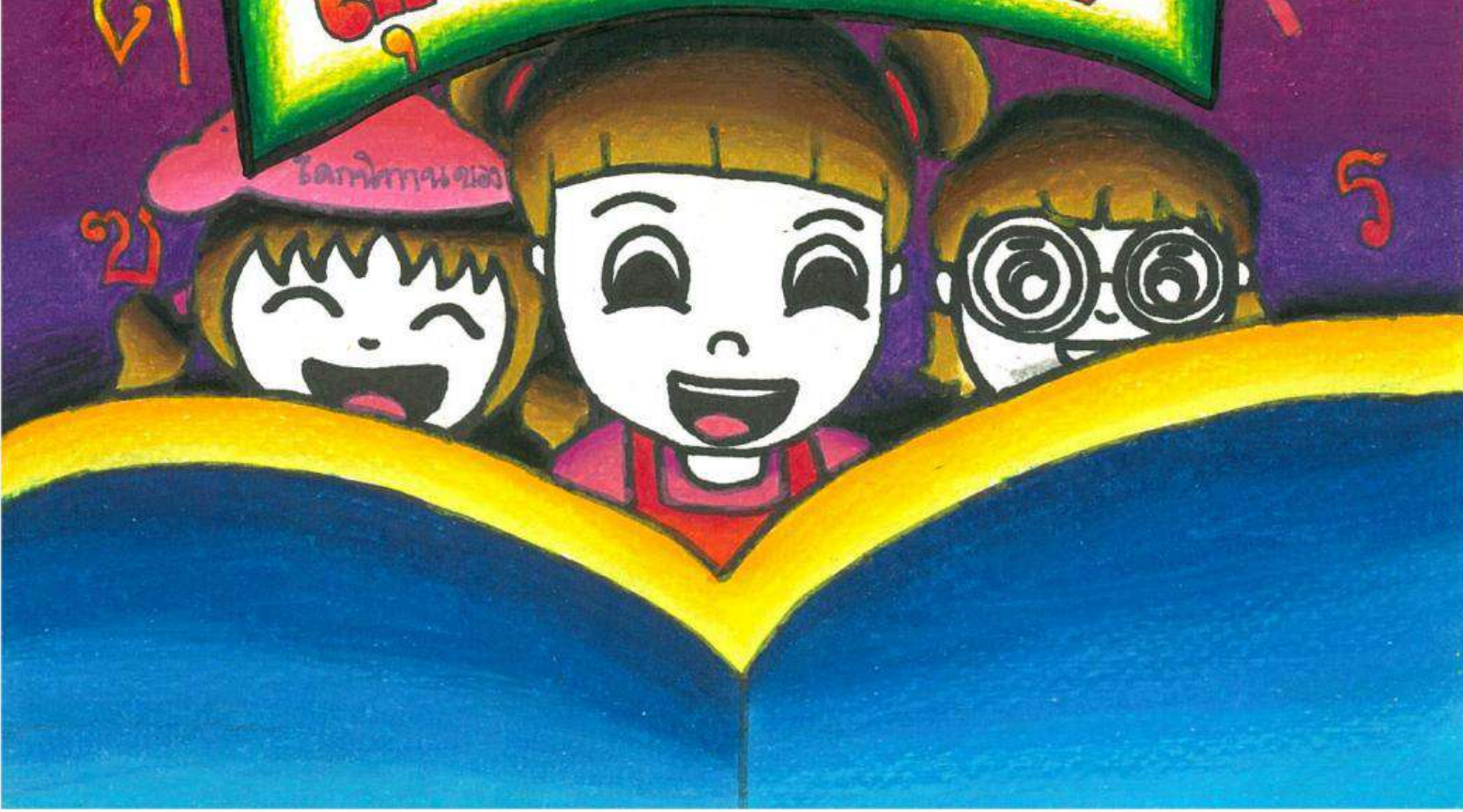
สมาคมศิษย์

บ

ร

โลกนี้มีการบอก

นิทานภาพชุด "โลกนิทานของหนู"

สอน หนูอ่านชวนเพื่อนอ่าน
เรื่อง ละเอียดเห็นภาพของสิ่งต่าง ๆ ที่น่าสนใจ

ผู้จัดทำ

๑. อ.ญ. วิภาดา	แสงจันทร์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
๒. อ.ญ. นารีรัตน์	ยอดเจษ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
๓. อ.ญ. แสงยอด	สามล	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
๔. อ.ญ. นันทิชา	พินิจพร	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
๕. อ.ญ. สิริมา	อัมภา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ครูผู้ฝึกซ้อม

นางสาวเนปยีอาน สักกา

ผู้อำนวยการฝึกซ้อม

นายไพฑูริย์ อ่อนสันท

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปลายคลองน้อย

โรงเรียนบ้านปลายคลองน้อย

อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร

คำนำ

เมื่อเพื่อนใหม่ของท่านอ่านไม่ยอมอ่านหนังสือท่านจะใช้วิธี
ชักชวนเพื่อน ๆ ของเราไปพบกับหนังสือนิทานภาพชุด "โลกนิทานของท่าน"
ท่านอ่านหนังสือเพื่อนอ่าน โดยมีตัวละครของท่านเป็นตัวละครหลัก

นิทานภาพชุด "โลกนิทานของท่าน" อ่านหนังสือเพื่อนอ่าน
เรื่องละเอียดดีเยี่ยมและสนุกสุดแสนที่จะจรรยี้ เล่นนี่เป็นนิทานที่เด็กเขียน
และสมาชิกในกลุ่มจัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการอ่านและชักชวนเพื่อน ๆ ของเรา
หนังสือในหนังสือโลกนิทานของท่านโรงเรียนบ้านปลายคลองน้อย

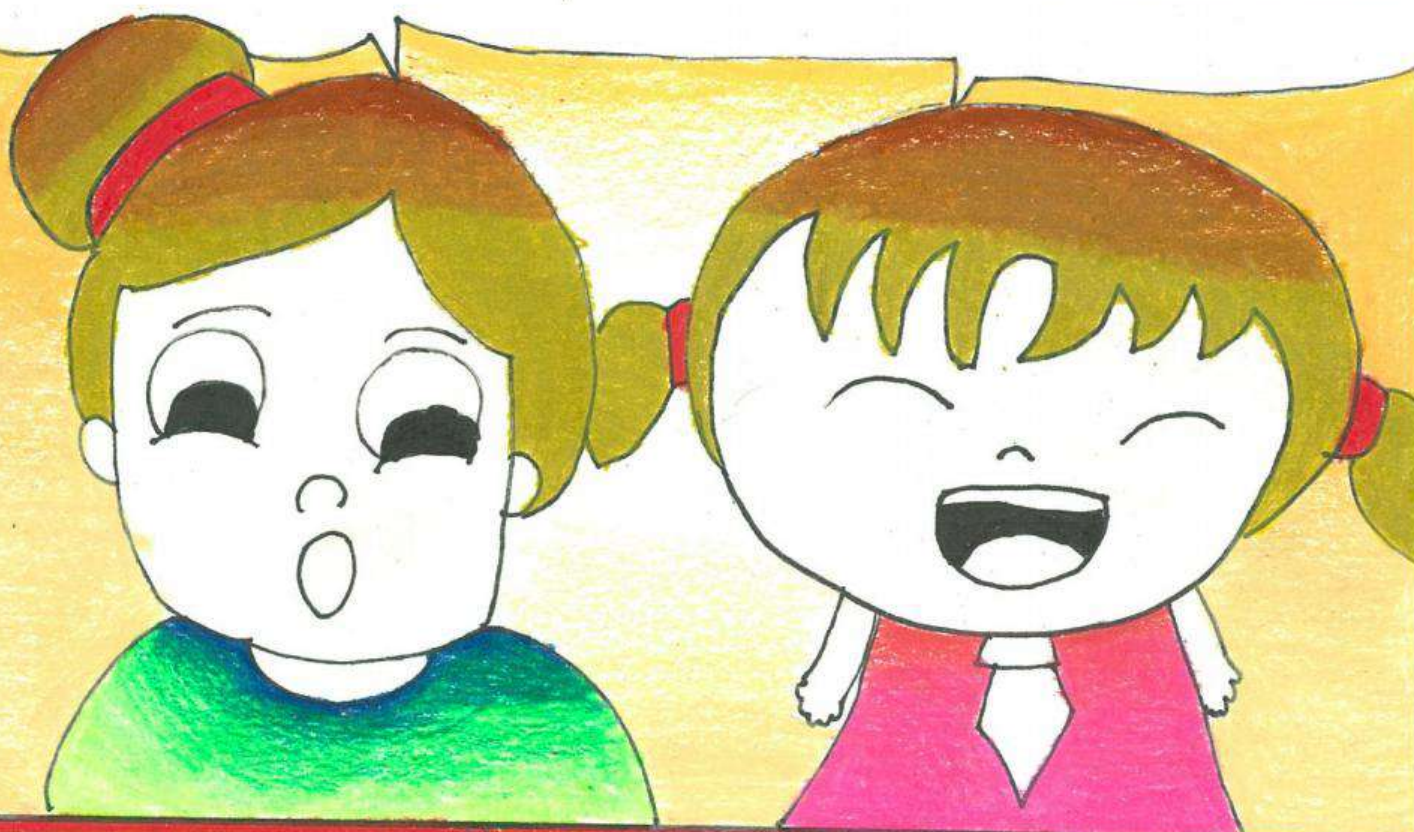
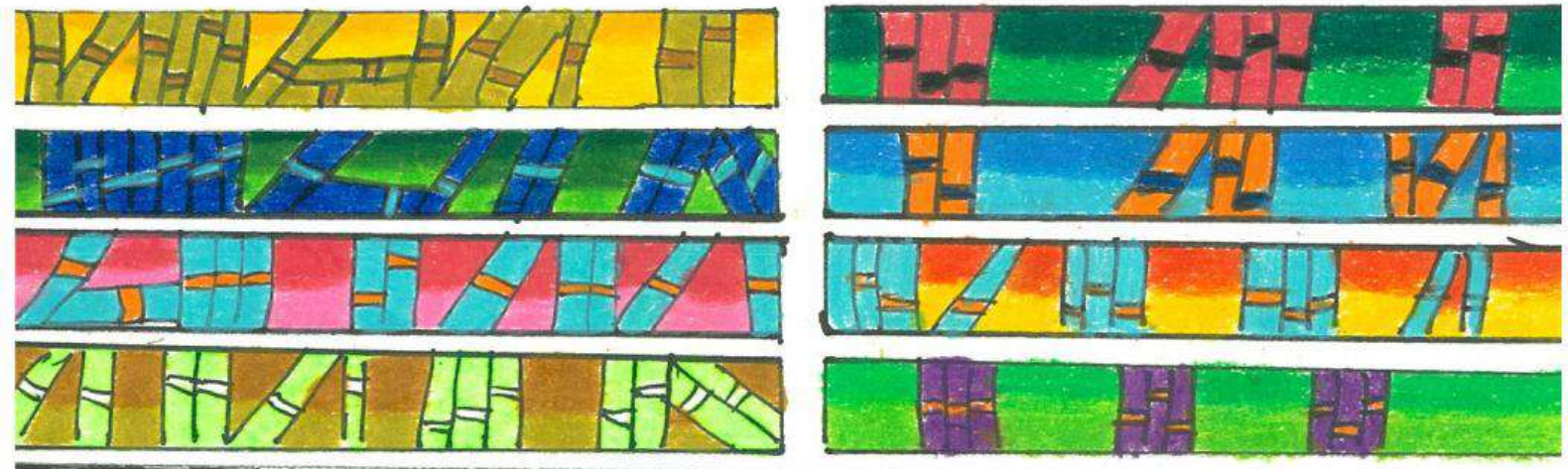
ขอขอบพระคุณ บริษัทวินท์คอม เทคโนโลยี จำกัด มหาชน
(บริษัทในเครือวิเน็ค แอปพลิเคชัน กรุ๊ป) ที่จัดทำโครงการดี ๆ แก่ห้องสมุด
โลกนิทานของท่านโรงเรียนบ้านปลายคลองน้อยและขอขอบพระคุณ
ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูโรงเรียนบ้านปลายคลองน้อย ที่ให้การ
สนับสนุนในการจัดทำอย่างยิ่ง

คณะผู้จัดทำ -

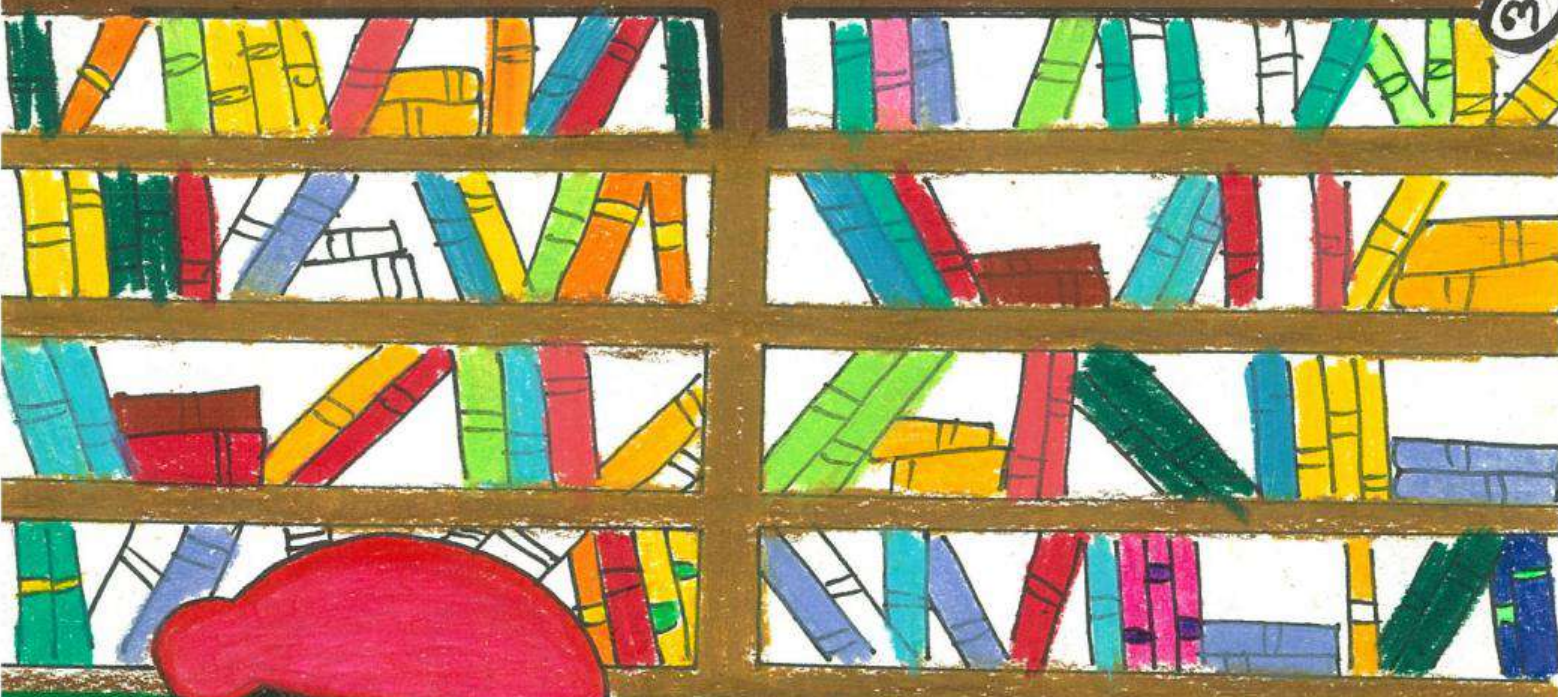
หนูอยากไปโรงเรียนแต่ใจก็ตั้งใจเรียน ตั้งใจศึกษาหาความรู้ มีหัวใจ ไปโรงเรียนดี และ
 เพื่อนสนิทจากของหนูนั่นคือ หนูภูมิใจ ที่มีใจสั่งอย่างจากหนูนั่นแหละอย่าง หนูภูมิใจ
 ไปโรงเรียนอย่างหนึ่งคือไม่ออก มีหัวใจไปโรงเรียนดี แต่ถึงแม้จะไปโรงเรียนดีแล้วหนูภูมิใจก็
 ยอมตั้งใจเรียน ตั้งใจอย่างหนึ่งคือ ตั้งใจหาความรู้ สักที หนูอยากพยายามช่วย
 หนูภูมิใจเข้าห้องสมุดทุกวัน แต่หนูภูมิใจก็ไม่ฟังที่หนูอยากพูด สักคำ หนูอยากช่วย
 หนูภูมิใจเข้าห้องสมุดแต่ หนูภูมิใจก็ไม่ยอมไปกับหนูอยากสักที หนูอยากจึงไป
 ปรึกษาคุณครูที่โรงเรียนห้องสมุด

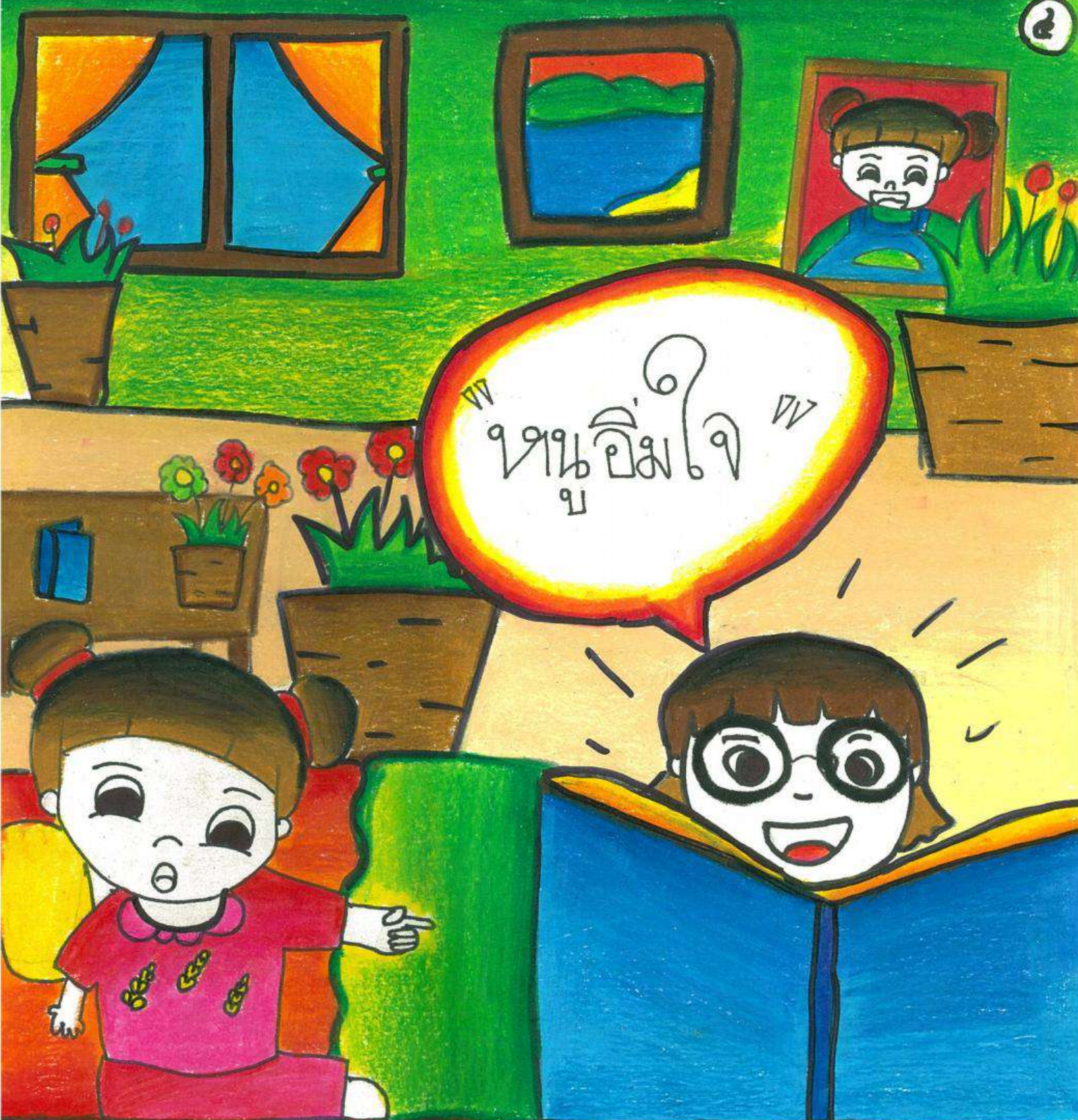
ห้องสมุดโรงเรียน

คุณครูจึงบอกให้คุณอ่านหนังสือในห้องสมุดเพราะหนังสือ
ที่ห้องสมุดมีความรู้ที่ป็นค่าความสนุกสนานไปโดยจึงอาจทำให้หนังสือมี
ความสนใจมากขึ้น และโดยที่ห้องสมุดเป็นบรรณารักษ์ ที่ห้องสมุดจึงคิดว่าจะอ่านนิทาน
ให้ฟังเพื่อที่รวมทั้งหนังสือฟังในภาคที่กลางวัน หรืออ่านและหนังสืออ่าน
หนังสือด้วยกันโดยที่ห้องสมุดสอนหนังสืออ่านหนังสือ แต่หนังสือที่ฟังกันโดย
ที่ไม่มีกรจำ การฟัง เห็นแต่ความสนุกสนานเท่านั้น

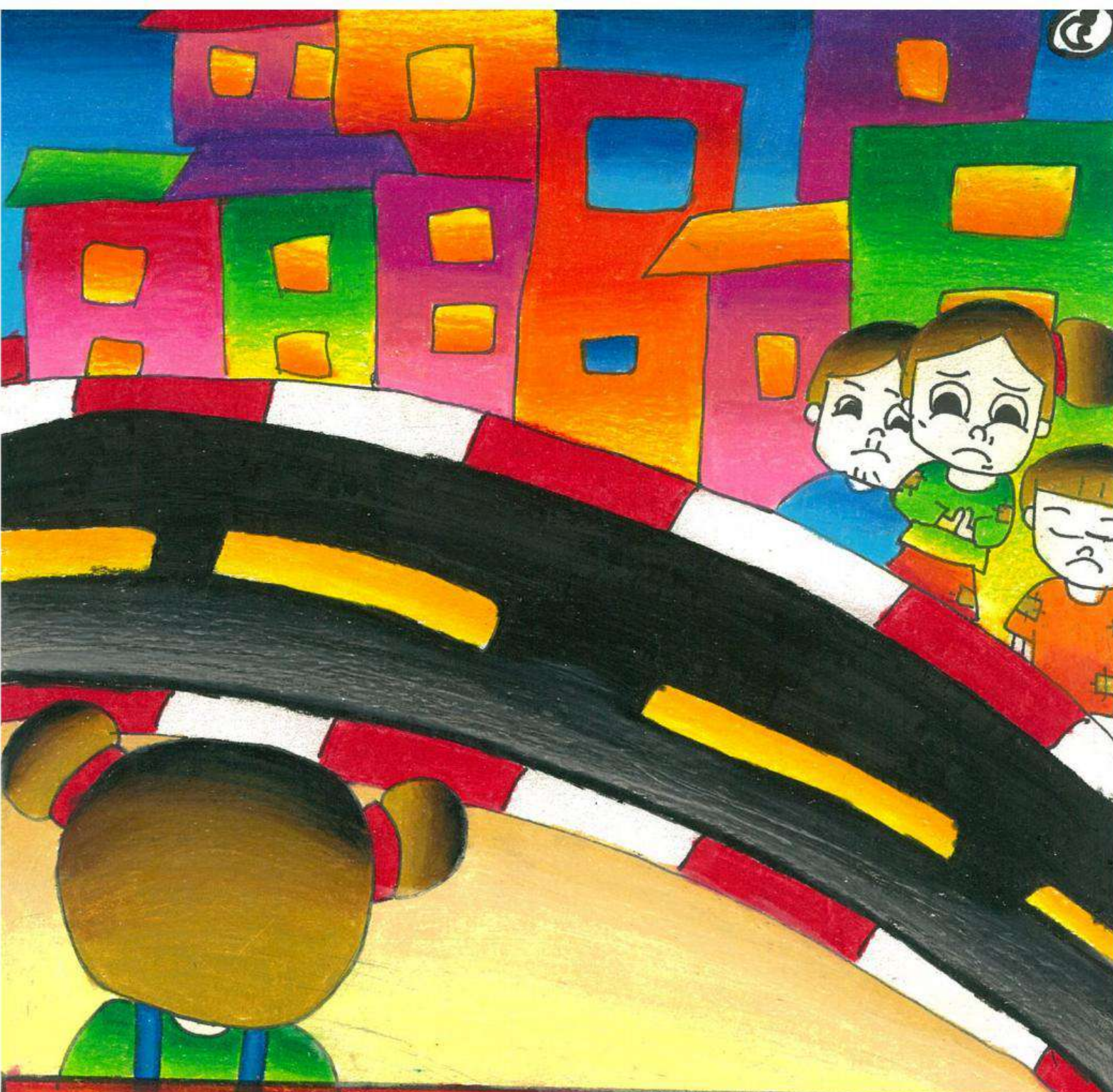

หนูอยากรู้ลึกๆ มากเพราะหนูอยากได้ของขวัญที่หนูอยากได้อ่าน ฟานไปสักอาทิตย์
 หนูอยากได้อาเลนา คาตาเฟื่อน นิสัยเปลี่ยนไปเยอะมาก ส่งท้ายหนูอยากรู้ลึกๆ มากจัง
 อดใจไปปล่อยหนูอยากไปเป่หนีละ และหนูอยากได้ของขวัญที่หนูอยากได้อ่าน ฟิกอ่าน
 ฟิกเขียน หนูอยากได้จริงๆ ในเทศกาล อ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้และยังอยู่
 เหนือลมเพื่อนที่ไม่ดี

หนูขี้มใจ

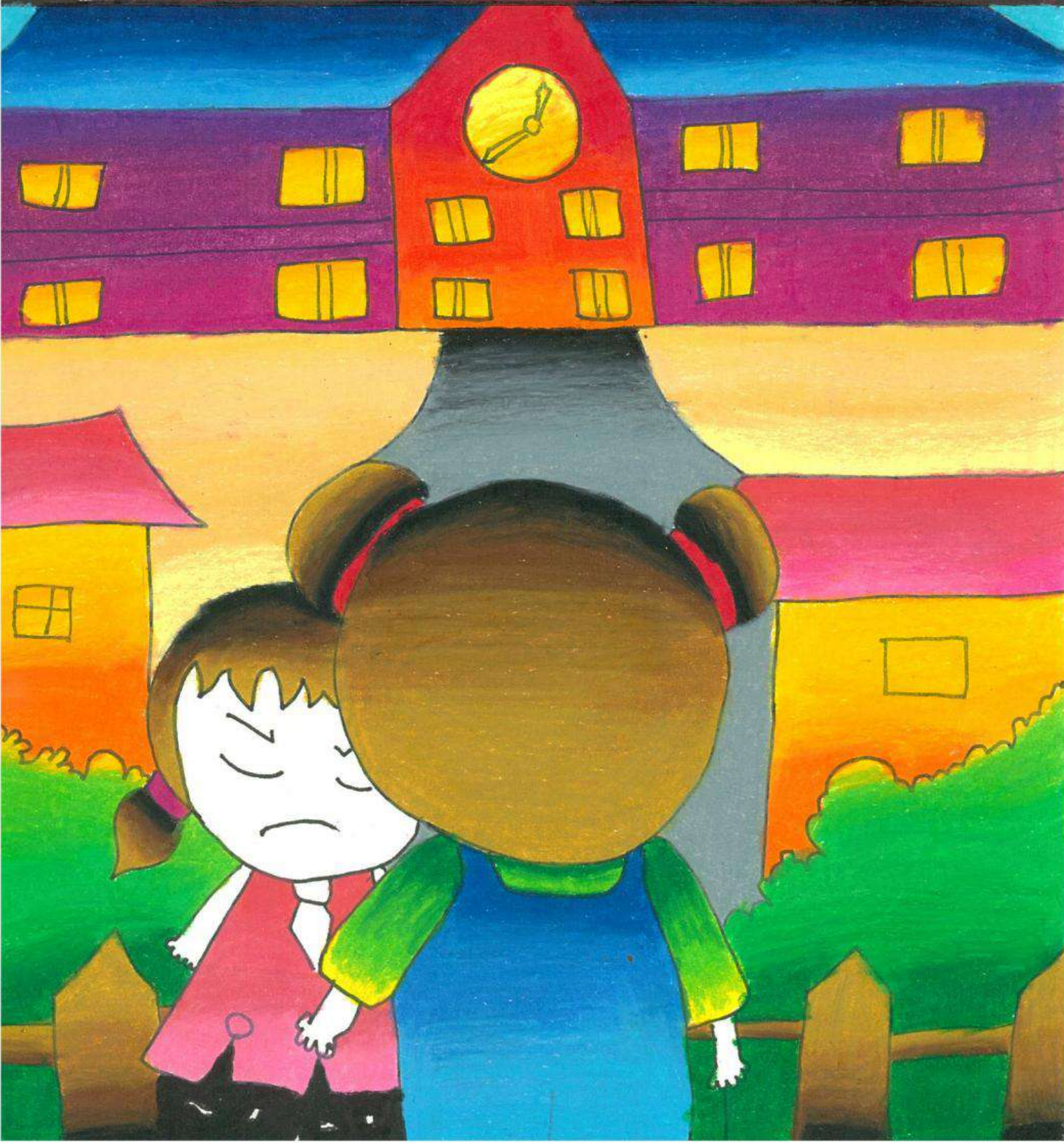
ณ ที่บ้านของหนูขี้มใจ หนูขี้มใจนั่งอ่านหนังสือเล่มโปรดของเธอ เธอชอบเล่มที่สอนเลข
 บ้านของ หนูขี้มใจเล่นสนุกและสนุกสนานมาก ผ่านไปไม่นาน หนูขี้มใจรู้สึกว่ามีคนมาเรียก
 หนูขี้มใจจากนอก หนูขี้มใจจึงลุกขึ้นมาตามเสียงเรียกซึ่งเห็นคนอีกคนหนึ่งกำลังเรียกหนูขี้มใจ
 ไปดูหนังสือที่ออกมาจากหนังสือเล่มนี้ ซึ่งหนูขี้มใจไม่เคยเคยอ่านมาก่อน หนูขี้มใจรู้ว่าหนูขี้มใจ
 ไม่เข้าใจวิธีเล่น เธอเล่น เกือบ เธอขี้มใจไม่ได้อ่านไม่ออก

หนึ่งเดือนข้างหน้า ถ้าหนูมีใจไม่สบายใจเลยบอกพ่อแม่ ในอนาคตถ้าหนูมีใจจะเอาอย่างไร
 หนึ่งเดือนข้างหน้าถ้าหนูมีใจเจ็บใจในประเศอนาคต หนูมีใจไปเจอพี่หญิงคนหนึ่งที่
 ใจจะขาดจน ไม่มีงานทำ มีลูกหลานมากมายกับสามีของพี่หญิงคนนั้น หนึ่งเดือนข้างหน้า
 หนูว่า พี่หญิงคนนั้นเสียใจในอนาคตา หนึ่งเดือนข้างหน้า หนูมีใจไปดูชีวิต
 ของหนูมีใจ ในอนาคตาหนูมีใจเห็นว่า ชีวิตของหนูมีใจในอนาคตาหนักหนา
 ถ้าหากพี่หญิงอยู่คนเดียวไม่สุขสบายเหมือนคนอื่น ๆ

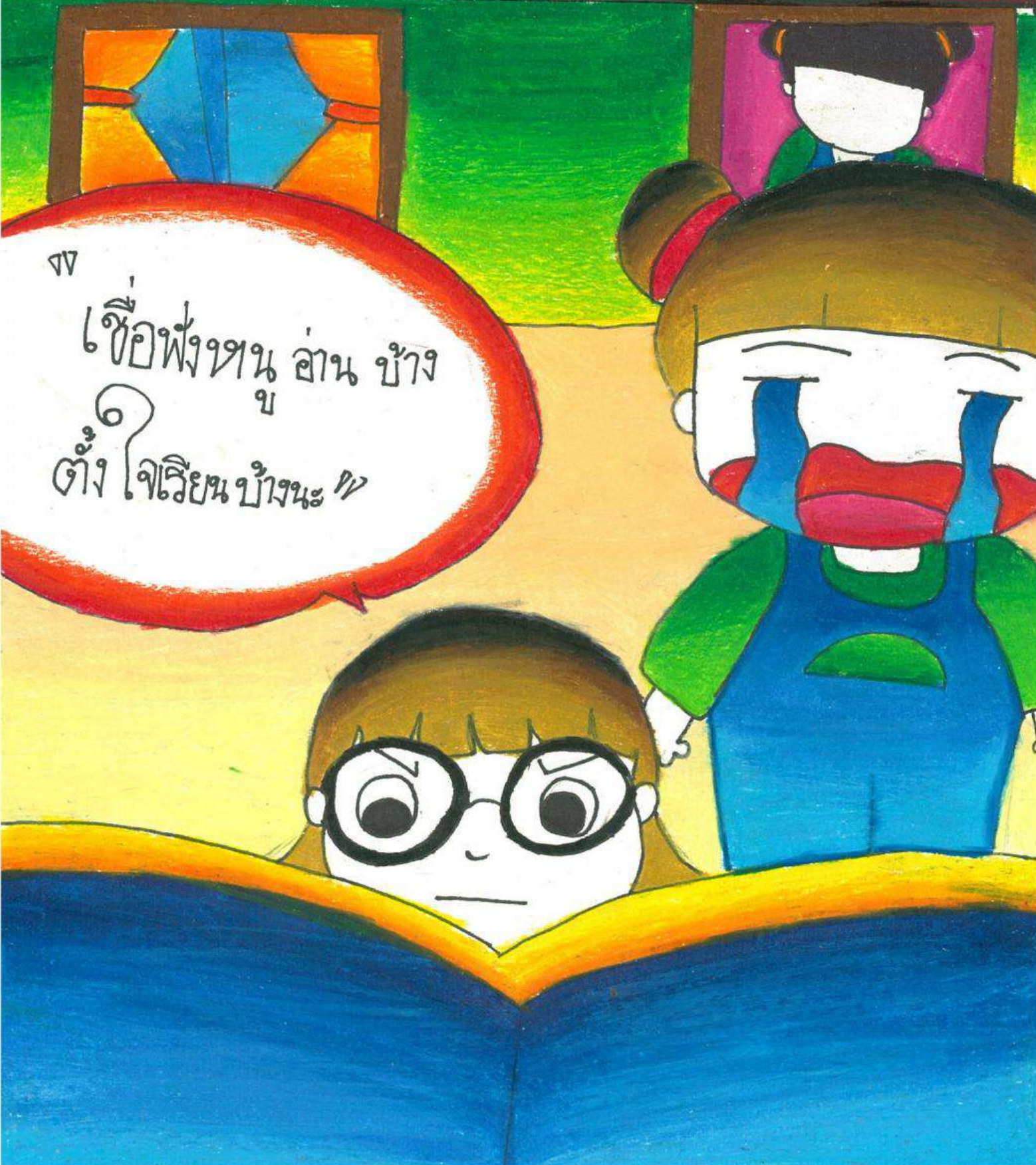
หนูอิมใจถึงตีหมาตาอนเช้า และคิดว่ามันไปนแค่ความฝันหนูอิมใจจริง
 ไม่คิดอะไรรึ หนู โรงเรียนบ้านปลายคลองน้อย หนูอิมใจเลอหน่ออัน หน่ออันก็รัก
 ภารตหนูอิมใจที่หนูอิมใจไม่ยอมฟังที่หน่ออันหรืออ้น จึงไม่ได้คุยกันเป็นระยะเวลาสักพัก
 วันหนึ่งคนครูกำหนดให้สอบจึงให้หน้าเขียนเตรียมตัวสอบ ตอนพักกลางวันหนูอิมได้
 เล่นแต่เล่นกับกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดี โดยที่ไม่ยอมอ่านหนังสือ

สอนหนูอ่าน ก็สอนหนูเขียน หนูก็ชอบเขียน หนูก็ชอบอ่าน หนูก็ชอบเล่น
 ทุกๆ วัน คำที่หนูเขียนก็สวยงามเหมือนในหนังสือเลย หนูก็ชอบเขียนออกมาได้อีก และทำให้
 หนูแม่และคุณครูภูมิใจ หนูในมุมมองของหนูคือมีใจบ้าง คำพูดแต่หนูก็รักการอ่าน
 วิชาเกม วิชาเล่น " ไม่อยากหนังสือหรือเกมก็เขียนก็อ่าน

ในคืนที่ใกล้จะสัปดาห์ หมูตึกก็ออกมาจากเลมเลม โดยมาด้วยสีหน้าทีไร
 หมูตึกก็มาตูดหมูอิมใจ ทำไมหมูอิมใจไม่ตั้งใจเรียน หมูอิมใจไม่ตั้งใจเรียน
 ของสามเอง แต่หมูตึกบอกว่าหมูอิมใจควรฟังหม่อ่านข้างเพราะหม่อ่านเป็นห่วงและ
 รักหมูอิมใจมากและหม่อ่านอยากให้หมูอิมใจมีอนาคตที่ดี ก้าหม่อ่าน เติมนู สีตมมส์

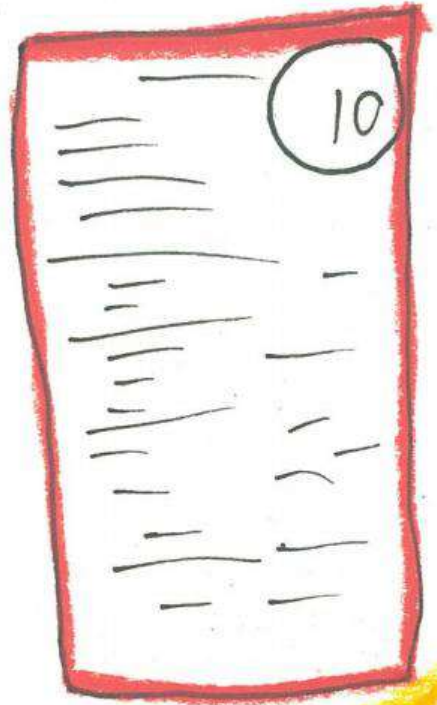
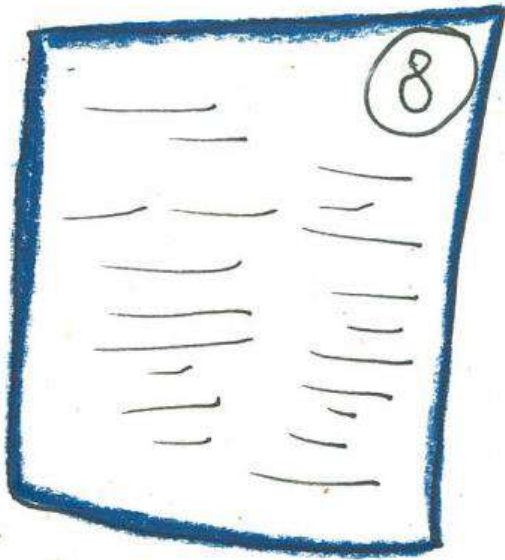

๗๗
 เชื้อฟุ้งทูน ล่าน ข้าง
 ตั้งใจเรียนบ้างนะ ๗๗

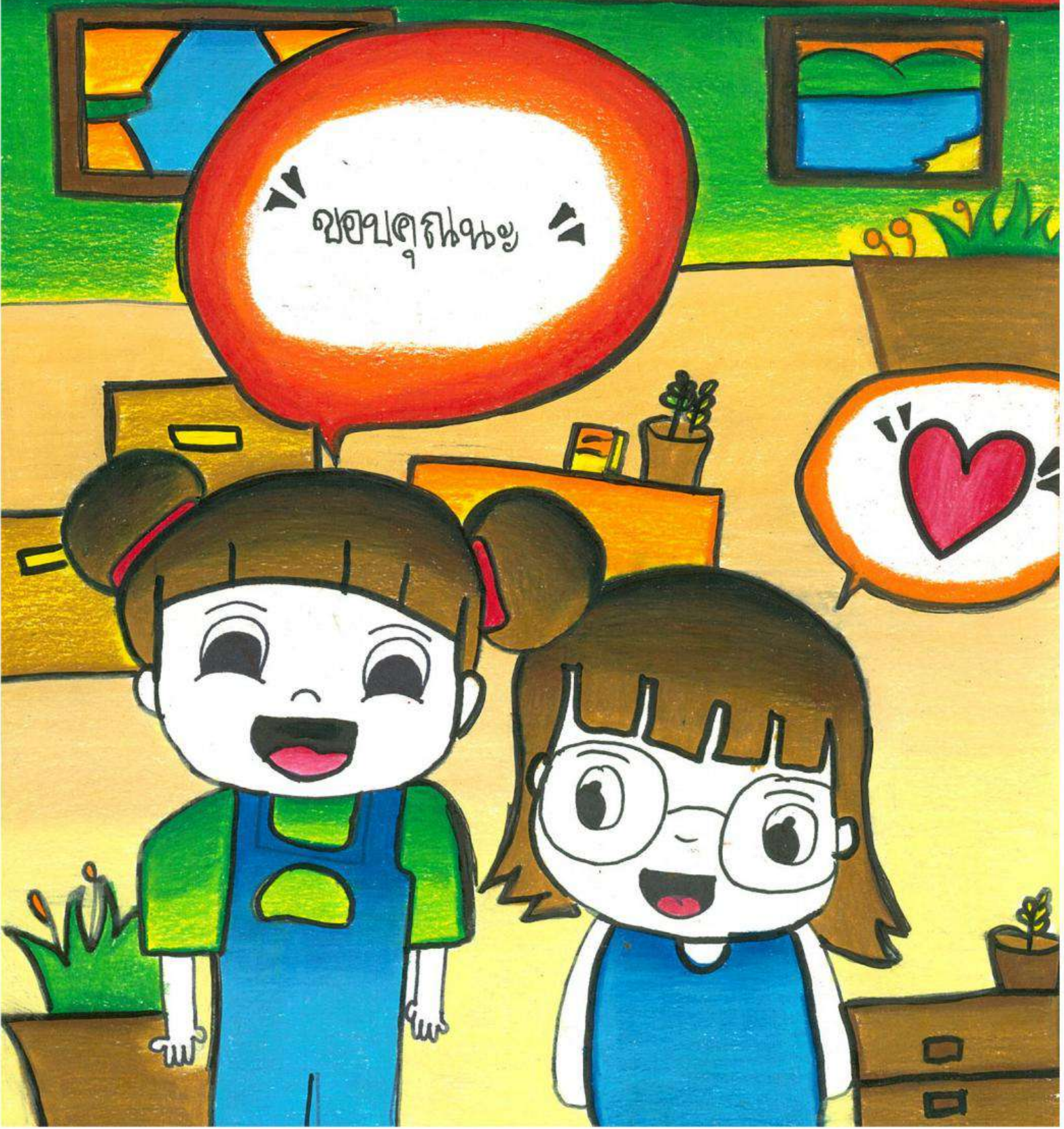
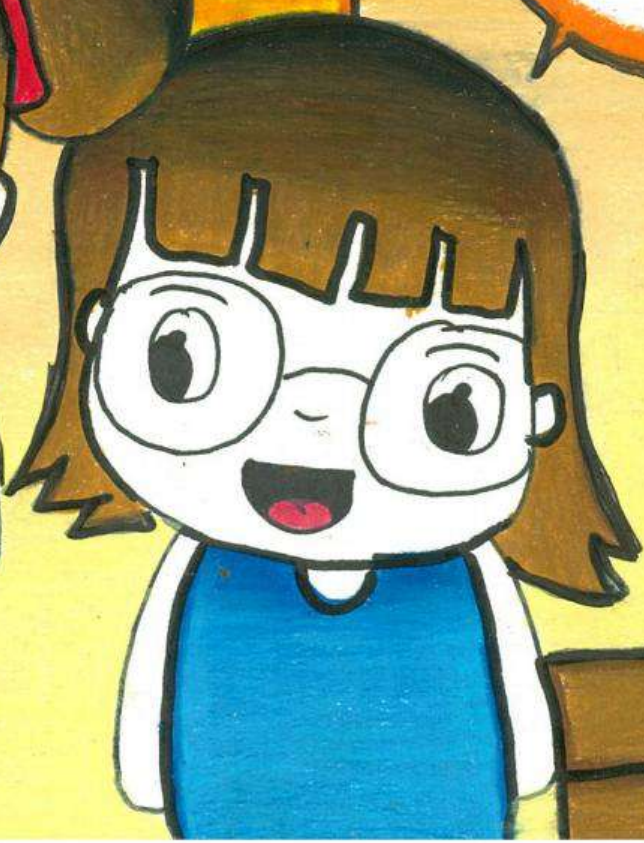
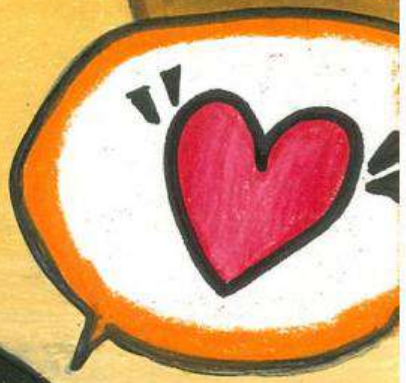
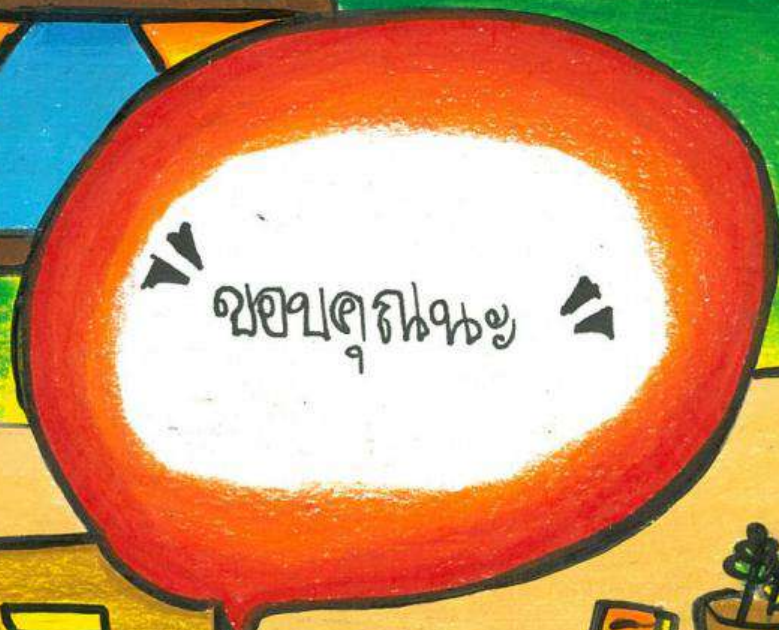
ในวันทิสอบ หนูยิ้มใจดีใจ ทำข้อสอบมาก โดยพยายามทำให้ละเอียด
 ออกมาดีสุด โดยพยายามให้พ่อแม่ ครู และทุกคน ภูมิใจในคะแนน
 ของหนูยิ้มใจดี ส่วนหนูยิ้มใจดีก็พยายามทำให้อีกทีสุดเหมือนกัน หนูยิ้มใจ
 โดยที่ทำงานข้อสอบแบบใจเย็นและไม่กดดัน และทำให้อีกทีสุดเพื่อผลสอบ
 ดีๆ โดยที่หนูยิ้มใจดีก็ภูมิใจ

ในวันที่ยลล่อบออก ตะแหนดของอ้อมใจก็ออกมาที่หน้าภูมิใจ สวมของหน่ออก
 ก็ออกมาอีกมากเลยก็เลยอ หนอ้อมใจรู้สึกดีและกลับตัวกลับใจมาอ่านหนังสือ
 หนอ้อมใจก็ชอบดูหน่ออกที่คอยซักเตือน สอนหน่อ้อมใจอ่านหนังสือให้ออก
 โสยก็ไมม่สามารถการว่าเลขสักคำ

ในเดือนหนึ่งหนูคิดที่แปลกๆขึ้นอีกแล้ว หนูภูมิใจที่ขอบคุณ
 หนูคิดว่าทำให้หนูภูมิใจ ตั้งใจเรียนขึ้น มีสมาธิมากขึ้น ให้มีอนาคต
 ที่ดี หนูคิดว่ารู้สึกประทับใจมาก ที่หนูภูมิใจตั้งใจเรียนจนสอบผ่าน
 ได้ดี และหนูคิดว่าจะได้มีชีวิตที่ดีและสดใส เหมือนกับที่น้องฟ้า
 ที่ตั้งใจเรียนจนสอบผ่านดี ๆ

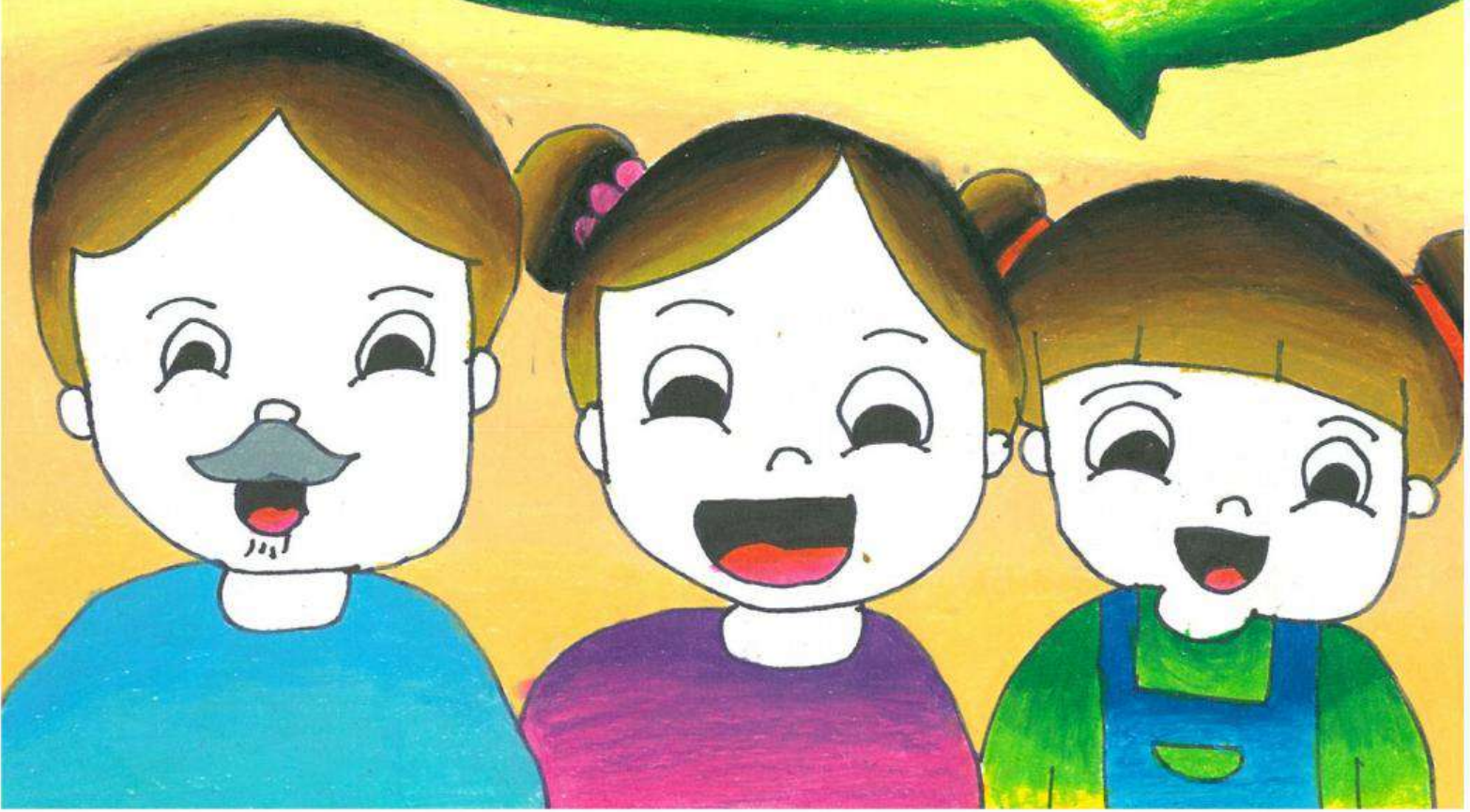

วิชาหนึ่งที่คุณสามารถรวมตัวกันในห้องสมุดเพื่อมาอ่านหนังสือ เมื่อหาเวลาเข้าไปหา
 ตัวเองและหาเวลาสำหรับการออกกำลังกายเพื่อสร้างประโยชน์ในช่วงว่างหรือในเวลา
 ที่ต้องการในท่ามกลางการงาน และเพื่ออนาคตของทุกคนจะได้ถึงตาม
 เหมือนดอกไม้ที่ปลิวปลิวสวยงามตั้งนานที่ผ่านหน้าประตู

พ่อหนูน้อยจากล้นป่าไปหนูน้อยใจก็เอาใบกระดาษไปให้พ่อกับแม่ตา พ่อกับแม่
 ตีใจและภูมิใจในตัวของหนูน้อยมาก ก็หนูน้อยใจกลับกลับมาถึงใจเขียนไม่เหมือน
 แล่ก่อน พ่อหนูน้อยได้เขียนพ่อกับแม่พออย่างนี้หนูน้อยใจก็ร้องไห้ที่พ่อแม่ภูมิใจใน
 ตัวหนูน้อยใจ หนูน้อยใจจึงบอกกับพ่อแม่ว่าจะเขียนหนังสือให้พ่อแม่และจะเขียนได้ก็ตลอดไป

วันต่อมาหนูยิ้มใจดี ไปโรงเรียนหนูยิ้มใจดี ไปหาเพื่อนเล่น
 หนูดีใจ หนูยิ้มใจดี บอกกับเพื่อนและหนูดีใจว่าเราชอบมาก ๆ ที่
 เพื่อนทำให้บ้านหลังนี้ออก และเปิดใจดี แล้วหนูดีใจก็บอกกับหน
 ยิ้มใจว่าไม่เป็นไรหรอกเรากับเพื่อนช่วยกันจะช่วย แล้วเพื่อนก็บอก
 ว่าอย่าไปช่วยใคร ๆ ๆ ๆ เพื่อ ๆ ที่ยังบ้านหลังนี้ออก ไม่เอาออก
 มาบ้านหลังนี้ออก และไปสายเย็นดีนะเพื่อน ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ

พ่อหนูน้อยจากกลับบ้านไปพ่อกับแม่ก็เอาใบกระดาษไปให้พ่อกับแม่ดู พ่อกับแม่
 อ่านและภูมิใจในตัวหนูน้อยมาก ก็พ่อกับแม่ก็กลับบ้านมาตั้งใจเขียนไม่เหมือน
 แรกก่อน พ่อหนูน้อยได้เขียนพ่อกับแม่พออย่างนี้พ่อกับแม่ก็ร้องไห้ที่พ่อกับแม่ภูมิใจใน
 ตัวหนูน้อย หนูน้อยใจจริงบอกกับพ่อกับแม่ว่าจะเขียนพ่อกับแม่และจะเขียนเด็กอีกหลายไป

